

MISKOLC MEGYEI JOGÚ VÁROS
POLGÁRMESTERI HIVATALA

Miskolc Város napja alkalmából megítélt elismerések

Kitüntető cím és díj megnevezése	Kitüntetettek 2021.
MISKOLC VÁROS DÍSZPOLGÁRA kitüntető cím	Dr. Sólyom Enikő Kabdebó Lóránt
PRO URBE kitüntető cím	Dr. Marija Nikolajeva, Szimbiózis Alapítvány Közössége Tánczos Tamás (posztumusz)
Gálffy Ignác életmű-díj	Fügeczki Róbertné
Herman Ottó tudományos díj	dr. Fazekas Csaba
Szemere Bertalan közéleti díj	Juhász Géza
Szabó Lőrinc irodalmi díj	Némethi Lajos
Kondor Béla képzőművészeti díj	Dr. Kavacsánszky Gyula
Reményi Ede zenei díj	Miskolc Dixieland Band
Déryné színházi díj	Rusznyák Gábor
Miskolc Város Építészeti Alkotói díj	Szűcs Gábor
Bizony Ákos Kitüntető Jogi Díj	Dr. Panyi Béla
Benkő Sámuel díj	Dr. Szemcsákné Dr. Kovács Éva Mélypataki Rita
Pedagógiai díj	Maleczkyné Hallók Edit Pilz Olivér Soltészné Széles Lúcia
„Miskolc Város Turizmusáért” díj	Deutsch Miklós
„Az év sportolója” díj	Medgyessy Dóra Tugyi Levente Jegesmedvék U21 csapata
„Miskolc Város Sportjáért” díj	Király Sándor
„A Civilek Támogatásáért” díj	Seres Zsuzsanna
„Az Év Civil Szervezete” díj	Miskolci Autista Alapítvány
Pro Minoritate díj	Orsós János
Nívódíj	a „Csendes éj Miskolcon” karácsonyi videóüzenet, Csóka Edit Csiribiri Zenekar, Diósgyőri Képzőművészeti Stúdió '76, Gajdos István Józsefné, István Nádor Borlovagrend, Magyar Rákellenes Liga Miskolci Alapszervezete Tóth Pál Gyula
Az Egyetemért – A Városért díj	Prof. Dr. Nagy Aladár

MISKOLC VÁROS DÍSZPOLGÁRA cím

Dr. Sólyom Enikő

Dr. Sólyom Enikő főorvosnő 1968-ban szerezte diplomáját a Debreceni Orvostudományi Egyetemen, majd további négy szakképesítést szerzett. 1988-ban megvédte az orvostudomány kandidátusa tudományos címet.

Gyógyító tevékenységét a csecsemő és gyermekgyógyászat területén fejtette ki. Specialitásai: gasztroenterológia, endokrin és anyagcsere betegségek, veleszületett anyagcsere betegségek. Több ezer kisgyermek köszönheti életét áldozatos munkájának.

Pályafutását a miskolci Gyermek Kórházban kezdte, és nyugdíjazásáig majd jelenleg is, a jogutódként működő Gyermek Egészségügyi Központban dolgozott. Orvosi munkáját magas szakmai tudással és elkötelezettséggel, a gyermekek és munkatársai iránti szeretettel és megbecsüléssel végzi. Nemzedékeket nevelt, tanított, gyógyított. Személyét munkatársai is méltán tekintik példaképnek.

Közreműködött és kiemelkedő szerepe volt Velkey László professzor úr mellett a Gyermekegészségügyi Központ megalapításában, működésének elindításában.

A Gyermekegészségügyi Központban 20 éves vezetése alatt számos ellátási forma vagy eljárás bevezetése fűződik a nevéhez, például gyermek-égéscentrum, sürgősségi ellátás. Szerepet vállalt több szervezet működésének megszervezésében, Intenzív osztály, a Női Tejgyűjtő Állomás és Tejkonyha korszerűsítése, a gyermek pszichiátriai ambuláns ellátás újjászervezése, PIC és Koraszülött Osztály, a Városi Gyermekorvosi ügyelet GYEK-be telepítése, a Peter Cerny Gyermekmentő Alapítvány működésének lokális indítása.

Az ápolók és a védőnők képzése fiatal orvos korától alapfeladata volt, majd a Miskolci Egyetem Egészségtudományi Intézetében a védőnők képzés területén főiskolai tanárként adta tovább szakmai tudását.

Számos szervezetben tölt be szakmai tisztséget, nevéhez fűződik több publikáció és könyv a gasztroenterológia és a gyermekgyógyászat szakterületén egyaránt.

A Gyermekgyógyászat című folyóirat tanácsadó testületének tagja, a Miskolci Akadémiai Bizottság gyermekgyógyászat szekciójának titkára.

A szakma számtalan díjjal ismerte el kiemelkedő munkásságát és tudását. Élete és munkássága Miskolchoz kötődik. Évtizedeken át gyógyította a miskolci és környékbeli gyermekeket. Tudományos munkássága mellett kiemelkedő színvonalon működtette a Velkey László Gyermekegészségügyi központot.

Sokrétű életműve alapján, méltó Miskolc Város Díszpolgára kitüntető címre.

Kabdebó Lóránt

Kabdebó Lóránt 1958-ban magyar-történelem szakon tanári oklevelet szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, 1958 és 1970 között – 12(!) éven át – mindkét szaktárgyát tanította a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban. Kezdeményezésére helyeztek el emléktáblát a Miskolcon született Dayka Gábor költőnek (1769-1796), a Földes Ferenc Gimnázium főbejárata mellé, ahol Dayka az iskola helyén állt minorita algimnáziumban tanult.

1962-ben megszerezte az egyetemi doktori, majd 1969-ben a „szépirodalmi kandidátusa” rangot.

1962 és 1984 között a Miskolcon megjelenő *Napjaink* c. észak-magyarországi irodalmi folyóirat versrovat vezetője és főszerkesztő helyettese volt.

Egyetemi tanulmányait követve az 1950-es évek végétől lett Miskolc legjelesebb költője, Szabó Lőrinc (1900-1957) életpályájának és műveinek kutató elemzője.

Még „miskolci”-ként 1970-től a fővárosi Petőfi Irodalom Múzeum osztályvezető főmunkatársa 1989-ig, 1991-től tudományos tanácsadója. Ez idő alatt írta meg három kötetes Szabó Lőrinc monográfiáját (1970, 1974, 1980), és szerezte meg akadémiai doktori címét (1970).

1989-től 1993-ig a megújuló pécsi Janus Pannonius Egyetem Bölcsészettudományi Kara Irodalmi tanszékének vezetője, 1990-től egyetemi tanára volt.

Irodalomelemző írásainak jelentős része foglalkozott a „Nyugat” c. szépirodalmi folyóirat szerzőinek, valamint Szabó Magda (1917-2007) munkásságával, majd a kortárs szépirodalmi szerzők műveivel.

1993-ban visszatért Miskolcra, ahol a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi karának egyik alapítójaként az Irodalom Tanszék vezetője, majd a kar dékánja is volt (1997-2006). 2006 óta a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karának „professor emeritus”-a.

Legfontosabb munkái:

- Dayka Gábor pályája 1968, Borsod-Miskolci Füzetek, Miskolc
- Szabó Lőrinc monográfia, I. köt. 1970., II. köt. 1974., III. köt. 1980; Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest
- Vita a Nyugatról– PIM – NPI Irodalmi Múzeum sorozat, Budapest, 1972
- Versek között; tanulmányok, kritikák. Magvető Kiadó, Budapest, 1980

Kitüntetései:

Miskolc város Irodalmi Díja 1969, A Mikes Kelemen Kör Díja 1983,

Miskolc Városért Emlékplakett 1986, Szabó Lőrinc-díj 1989,

Herman Ottó-díj 1998, A Magyar Köztársaság Érdemrendjének Tiszti fokozata 1998,

Signum Aureum Universitatis (Miskolci Egyetem) 1999,

Bölcsészettudományi Karért (Miskolci Egyetem) 2001, Toldy Ferenc-díj 2007,

József Attila-díj 2012.

Munkássága alapján, méltó Miskolc Város Díszpolgára kitüntető címre.

PRO URBE kitüntető cím

Dr. Marija Nikolajeva

Nikolaeva Marija bulgáriai születésű, de több mint 60 éve miskolci lakos. Férjével, Mazsaroff Miklós festőművésszel 1958-ban költöztek a városba. 2010-ig, nyugdíjba vonulásáig a város egyik legjobb nevű, elismert szemészorvosa volt. Dolgozott a Semmelweis, majd a megyei kórház szemészeti osztályán, 1974-től nyugdíjba vonulásáig a Vasútegészségügyi Szolgálat MÁV Rendelőintézetében praktizált.

Mindössze 25 éves koráig élt szülőhazájában, de a mai napig bolgárnak vallja magát. Épp ezért is vállalt részt az 1995-ben megalakult Miskolci Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat megalapításában. Három évig volt az önkormányzat elnöke, majd 2009-ig a vezetőség tagjaként tevékenykedett. Fontosnak tartja, hogy gyermekei, unokái és dédunokái tovább vigyék és éltsék a bolgár hagyományokat is. Ezzel a szerepével nem csak a bolgár kisebbség, de Miskolc városának aktív sokszínűségéhez is hozzájárult.

Festőművész férje pályáját mindig támogatta és az ő emléke megőrzésének gondolatával alapította meg 2009-ben a Mazsaroff Miklós-díjat. Ennek célja, hogy a Miskolcon és környékén élő tehetséges fiatal pályakezdő képzőművészeket támogassa. A magánadományként finanszírozott díj némi anyagi könnyebbséget jelent az alkotómunkában, és nem utolsó sorban erkölcsi elismerés is, amit minden díjazott büszkén számon tart az életrajzában.

2017-ben Barna György néprajzi gyűjteményének molinó kiállítását, majd Szalay Lajos grafikusművész emlékkiállítását juttatta el a Szófiai Magyar Kulturális Intézetbe. Az ide került tárlatok mindegyikét tovább vándoroltatták Bulgária több nagy városába is.

Férje hagyatékát és szellemi örökségét a díjon túl emlékkiállításokkal is életben tartja. 2019-ben Mazsaroff Miklós születésének 90. évfordulóján a Miskolci Galériával közösen szervezte meg az emlékévé kiállítás-sorozatát. Az ő gondoskodó figyelme és erőfeszítése nélkül e nagyszerű festő életműve alig lenne látható.

De sokunk számára példaértékű lehet az is, hogyan vállalta egy számára idegen ország és város kultúráját, közegét és hogyan tagozódott be Miskolc szellemi életébe. A kulturális élet aktív alakítójaként, vagy éppen „csak” értő és lelkes közönségként, aki – néha még mindig küzdve a szavakkal, de – fiatalos lendülettel és kíváncsi érdeklődéssel magyar irodalmat olvas, de bolgár könyvet ír.

A 88. életévét betöltött Marija Nikolaeva nem csak emberi mivoltában, tetteiben, értelmiségiként felvállalt erkölcsi felelősségével, hanem – a szó legnemesebb értelmében – miskolci polgárként is méltóvá vált az elismerésre, a Pro Urbe kitüntető címre.

Szimbiózis Alapítvány közössége

1999-ben a Szimbiózis Alapítvány annak a filozófiának az égiszében jött létre Miskolcon, amely a fogyatékossgal élő embereket teljes értékűnek tekinti, a normalitás egyik variánsának. A Szimbiózis névválasztás is erre utal: egyenrangú partnernek tekintik a speciális szükségletű személyeket, és olyan közösségi színtereket hoztak létre, ahol egymás kölcsönös segítségével értékeket tudnak teremteni.

Az alapítvány szakmai közössége komplex szociális-foglalkoztatási rendszert, különböző alap-, és szakellátási intézményeket és számos innovatív programot működtet a fogyatékos személyek számára Miskolcon. Az alapítvány működése óta a fogyatékossgal élő fiatalok nappali ellátása, lakhatása, foglalkoztatása, integrációja mellett biztosítja a fogyatékos gyermekeket, fiatalokat nevelő családok tehermentesítését nyári napközis táborok szervezésével, illetve speciális gyermekfelügyelet biztosításával.

A nappali intézmény, a speciális szállító szolgálat és a foglalkoztatási programba való bevonással a felnőtt fogyatékos embereknek az alapítványnál rendes munkaszerződése, fizetése van, amellyel besegíthetnek a háztartások fenntartásába. Az a tény, hogy a fogyatékkal élő ember is adóbevallást készít, azt jelenti, hogy teljes értékű tagja társadalmunknak, hogy ő nem csak fogyatékos, aki a többségi társadalom segítségére szorul, hanem adófizető állampolgár, aki képességeihez, tudásához mértén értékteremtő munkát végez.

A Szimbiózis Alapítvány számos nemzetközi programja révén a legmodernebb tudást és tapasztalatot hozza el Miskolcra az egyik leginkább segítségre szoruló, sokszor a többségi társadalom számára láthatatlannak tűnő lakossági csoport, a fogyatékossgal élők számára. Mert a fogyatékossgal érintettek sokszor valóban láthatatlanok és ez az, ami ellen több mint 20 éve harcol és tesz az alapítvány és képviseli az érintett családokat.

A Szimbiózis Alapítvány által létrehozott szolgáltatási paletta, olyan komplex és egyedülálló Magyarországon, melyet más városok méltán megirigyelhetnek.

Értékteremtő tevékenységükkel fogyatékossgügyi és társadalmi vállalkozási vonatkozásban Miskolcot az érintett családok számára az egyik legélhetőbb várossá tették.

Az alapítvány eddigi kitüntetései, hazai és nemzetközi innovatív programjai, értékteremtő tevékenységei városunk hírnevét és a helyi társadalom szolidáris attitűdjét öregbítik. Munkájuk Miskolc lakosságáért, a városért nélkülözhetetlen! Ez teszi méltóvá a Szimbiózis Alapítvány Közösségét a Pro Urbe kitüntető címre.

Tánczos Tamás (posztumusz)

1980-tól dolgozott a közművelődésben, a szakma szinte teljes skáláját megismerte.

1983. februárjától a Miskolci Városi Művelődési Központ szakalkalmazottjaként előbb a Gárdonyi Művelődési Házban vett részt a kultúraközvetítésben, ahol kiemelkedő feladata volt a Borsodi Fonó Nemzetközi Folklorfesztivál lebonyolítása, könnyűzenei koncertek szervezése, az Avas-déli

lakótelep iskoláiban rendezvények megvalósítása, lakótelepi programok szervezése. Részt vett a Miskolc-tapolcai Nagy Vízikarnevél, az Avasi Lakótelepi Napok létrehozásában, a nyári nagyrendezvények kialakításában, megszervezésében, lebonyolításában.

1987. január 1-jétől a Vasas Művelődési Központ műsor osztályának vezetője, majd 1988. március 16-tól a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat Művelődési Osztályának főelőadójaként dolgozott.

1998-tól az Ady Endre Művelődési Ház közművelődési szakalkalmazottja volt, 2004-től tanácsosi címmel. Kiemelt feladata a Diósgyőri vár üzemeltetése, menedzselése, az ott dolgozó munkatársak munkájának és a várban zajló rendezvények koordinálása, szervezése volt. Működése alatt sikerült elérni, hogy a vár népszerű idegenforgalmi helyszínné és kulturális központtá váljon. Látogatottsága megháromszorozódott, megőrizve és hangsúlyozva történelmi emlékhely jellegét.

2003-ban részt vállalt a Felső-magyarországi Várak Egyesületének megalakításában, melynek 2005-ig elnökségi tagja volt.

2004. október 1-től a miskolci Ifjúsági és Szabadidő Ház igazgatói beosztását látta el. Ekkortól a város életében kiemelkedő, országos ismertségű rendezvények, fesztiválok valósultak meg, megújultak az intézmény hagyományos rendezvényei, fesztiváljai.

Egyik legnagyobb szakmai sikerének tartotta a 2006-ban és 2007-ben a Magyar Honvédelmi Minisztériummal közösen megvalósított „Regimentfest” Díszelgő Alegységek és Katonazenekarok Nemzetközi Fesztiválját.

2011-ben a Diósgyőri Kulturális és Szabadidő Központtal történő összevonás után a Miskolci Kulturális Központ megalakulásával az új intézmény igazgatójaként szervezte a város kulturális életét.

2012. január 1-vel a Közgyűlési döntés szerint létrehozta és megszervezte a Miskolci Kulturális Központ Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságot.

2004. május 11-én Miskolc város kulturális életében végzett tevékenységéért és a kulturális turizmus terén tett kezdeményezéséért Miskolc Város Nívó Díját kapta meg.

2013. augusztus 19-én, a Szépművészeti Múzeumban a kulturális szakemberek legmagasabb szakmai kitüntetését, a Bessenyei György-díjat vehette át, a közművelődés területén huzamosabb ideig kiemelkedő tevékenységéért.

Vezetői munkássága alatt számtalan fesztivált, nagyrendezvényt, városünnepi, felnőttképzési és közösségfejlesztési programot újított meg és hozott létre. Munkájának alapvető jellemzői a hivatástudat, a szakmaszeretet, következetesség, igényesség, pontosság, a közösségért érzett felelősség. Megbízásait mindig a legnagyobb odaadással végezte, nagyívű pályája bizonyítja elhivatottságát, mely alapján méltó a Pro Urbe kitüntető címre.

Miskolc, 2021. január 01.